

РЕШЕНИЕ

№ 724

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **3345** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 във вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 във вр. чл.173, ал. 1, предл. първо от Данъчно – процесуалния осигурителен кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], депозирана от ликвидатора М. П. П. против Решение № ПИ-100/22.03.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., с което е оставена без уважение като неоснователна, жалба вх. № С230022-000-0115859 от 08.03.2023 г. по регистъра на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. срещу Разпореждане изх. № С230022-137-0001528 от 21.02.2023 г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С.. С Разпореждането е отказано да бъде прекратено, на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК, изпълнително дело № 22130035678/2015 г. за събиране на публични вземания от „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), дължими по Закона за данък върху добавената стойност за месеците април, май, юни и юли 2014 г. и начислените за тях лихви.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Според процесуалния представител на жалбоподателя, поради неизпълнена валидно процедура по връчване на Ревизионния акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г., с който са установени публичните държавни вземания, предмет на принудително събиране в изпълнителното производство, незаконосъобразно е приложена

разпоредбата на чл. 172, ал. 2 от ДОПК. Сочи се, че съобщението за връчване на Ревизионния акт е изпратено на електронен адрес, който не е адрес, заявен по чл. 28, ал. 2 от ДОПК. Оспорва се и авторството на заповедта за възлагане на ревизия и на издадения ревизионен акт, включително и на съобщението, с което е удостоверено връчването му по електронен път. Като противоречащо на материалния закон е възприето становището на административния орган, че наложените, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, предварителни обезпечителни мерки с Постановление на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. от 09.02.2015 г. представляват относимо основание за спиране на давността, по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Твърди се и, че не са налице основания за продължаването им с Постановлението от 21.03.2015 г. поради неиздаване на заповедни съобщения. В този смисъл, се сочи, че не са представени доказателства за наложени запори по банковите сметки на дружеството. Според представляващия дружеството, Постановленията са издадени от некомпетентен орган, съдържанието им не отговаря на изискванията на чл. 196 от ДОПК и не са надлежно връчени на дружеството. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона. Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт Й. е на становище, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. В представени по делото писмени бележки (л. 101 – л. 103), а и в съдебно заседание, излага подробни аргументи по възраженията, с които е обосновано искането за отмяна на обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателя се представлява от упълномощен от ликвидатора процесуален представител – адв. Д. Л., САК, който поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. В представена писмена защита (л. 96 – л. 100) доразвива тезата за невалидно връчване на Ревизионния акт и на Постановленията на публичния изпълнител, с които, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени предварителни обезпечителни мерки, а впоследствие, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, е продължено действието им.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото производство, независимо от своевременното уведомяване за образуването му. Административен съд – София – град в настоящия съдебен състав след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените доказателства, взе предвид становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Изпълнително дело № 22150035678/2015 г. по описа на ТД на НАП – С. е образувано за събиране на установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001, издаден на 23.02.2015 г. от органи по приходите на ТД на НАП – С. (л. 40 – л. 44), задължения за данък върху добавената стойност за м. април 2014 г., м. май 2014 г., м. юни 2014 г. и м. юли 2014 г. на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД с общ размер от 410 424,30 лева (главница - 386 011,35 лева и лихви - 24 412,95 лева).

Ревизионният акт е връчен електронно на 27.02.2015 г. чрез активиране от електронен адрес [електронна поща](#) с IP адрес 94.26.21.152 на електронно съобщение, изпратено от НАП, и изтегляне на приложения към него електронно създаден документ - РА № Р-2201-1404523-091-001 от 23.02.2015 г. (л. 45).

Междувременно, 14 дни преди издаване на Ревизионния акт, по мотивирано искане на

ръководителя на ревизионния екип, с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 5508 от 09.02.2015 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК (л. 34), главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. е наложил запор върху налични и постъпващи суми в размер на 405 915,60 лева по банкови сметки и вложени вещи в трезори, включително и съдържание на касети и суми, предоставени за доверително управление на „Лигъл Консулт“ ЕООД в ТБ „Токуда Банк“ АД и ТБ „Уникредит Булбанк“ АД. Запорните съобщения са връчени на 11.02.2015 г. на представители на двете търговски банки (л. 35 – л. 36 и л. 37 – л. 38).

С Постановление изх. № 5508 от 21.03.2015 г., на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, публичният изпълнител е продължил действието на наложените предварителни обезпечителни мерки (л. 25). Постановлението е връчено на 25.03.2015 г. на представители и на двете търговски банки, на които месец по -рано – на 11.02.2015 г. са връчени запорните съобщения – ТБ „Токуда Банк“ АД (л. 27) и ТБ „Уникредит Булбанк“ АД (л. 26). Изпратено е Уведомление и до Централния регистър за особените залози, заведено с вх. № 04431 на 25.03.2015 г. (л. 28).

На 10.02.2023 г. с вх. № 26-Л-32 по описа на Централно управление на НАП (л. 23-гръб – л. 24) е заведена депозирана от назначения ликвидатор на „Лигъл Консулт“ ЕООД (в ликвидация) Молба, съдържаща искане за отписване, на основание чл. 173 от ДОПК, на всички вземания срещу дружеството по изпълнително дело № 22150035678/2015 г. по описа на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. – главници и лихви, установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г., както и присъединени, на основание чл. 217 от ДОПК.

С Разпореждане изх. № С230022-137-0001528 от 21.02.2023 г. (л. 17 – л. 20) публичният изпълнител при ТД на НАП – С. е уважил частично искането – разпоредил е, на основание чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. чл. 168, т. 3 и чл. 171, т. 1 от ДОПК, да се прекрати принудителното изпълнение за събиране на публични вземания, произтичащи от задължения за осигуровки и данък върху доходите на физическите лица с доброволен срок на плащане до 31.12.2014 г., до 31.12.2015 г. и до 31.12.2016 г., присъединени с Разпореждане изх. № С160022-105-0080613 от 05.10.2016 г. Обосновал е извода си с липса на:

- доказателства, удостоверяващи връчване на Разпореждането за присъединяване на тези задължения към изпълнителното производство
- предприети действия, обосноваващи основания за спиране и/или прекратяване на давностния срок по чл. 171, т. 1 от ДОПК.

По отношение на задълженията, установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г., в мотивите на Разпореждането от 21.02.2023 г. публичният изпълнител е приел, че е приложим срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК. Определил е началният момент, от който започва да тече давността - 01.01.2015 г., а основанията за спиране и прекратяване на давностния срок по отношение на процесните задължения по ЗДДС е обосновал с:

- наложените, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с Постановление от 09.02.2015 г. предварителни обезпечителни мерки
- продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с Постановление от 25.03.2015 г.,
- издаване на Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г.

Изрично в мотивната част на Разпореждането е посочено, че обезпечителните мерки

са действащи и няма основания за отмяната им.

Разпореждането е връчено на представляващия „Лигъл Консулт“ ЕООД – ликвидатора М. П. (л. 21) на посочен от нея електронен адрес (л. 22).

С жалба вх. № С230022-000-0115859 от 08.03.2023 г. (л. 16), ликвидаторът е сезирал директора на ТД на НАП – С. с искане за отмяна на Разпореждането на публичния изпълнител в частта, с която е отказано да бъде прекратено изпълнителното производство и по отношение на публичните вземания, установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г. С оспореното в настоящото производство Решение № ПИ-100 от 22.03.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. (л. 10 – л. 13) жалбата е оставена без уважение като неоснователна. Изложени са подробни съображения за липса на обективни факти, обосноваващи становището на представляващия дружеството, че в конкретния казус приложима е разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, а не – хипотезата на ал. 2 от ДОПК.

От приобщените като доказателства по делото, представени от пълномощника на ответника, заверени копия на документи относно регистрирани от представляващите „Лигъл Консулт“ ЕООД електронни адреси за кореспонденция, по реда на чл. 28, ал. 2 от ДОПК (л. 85 – л. 95) е видно, че: в Заявление за регистрация по ЗДДС, вх. № 223911400008500 от 08.04.2014 г. (л. 85 – л. 86), депозирано от пълномощника на управителя П. И. П. – Е. Г. К. (л. 87 – л. 89), е отразен електронен адрес [\[електронна поща\]](#);

в Заявление вх. № 2210И0147397 от 07.05.2014 г. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице (л. 91) е декларирано, че електронни изявления на органите на НАП във връзка с подадените документи от името на „Лигъл Консулт“ ЕООД ще бъдат приемани на електронен адрес [\[електронна поща\]](#);

в Заявление вх. № 2210И0151054 от 03.07.2014 г. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице (л. 92) е декларирано, че електронни изявления на органите на НАП във връзка с подадените документи от името на „Лигъл Консулт“ ЕООД ще бъдат приемани на електронен адрес [\[електронна поща\]](#);

в Заявление вх. № 2210И0156618 от 14.10.2014 г. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице (л. 93) управителят П. И. П. е декларирал, че електронни изявления на органите на НАП във връзка с подадените документи от името на „Лигъл Консулт“ ЕООД ще бъдат приемани на електронен адрес [\[електронна поща\]](#);

в Заявление вх. № 2210И0182505 от 14.10.2015 г. за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни услуги, предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице (л. 94) вписаният на 07.11.2014 г. нов управител и собственик на дружествените дялове В. Н. П. е декларирал, че електронни изявления на органите на НАП във връзка с подадени документи от името на „Лигъл Консулт“ ЕООД ще бъдат приемани на електронен адрес [\[електронна поща\]](#);

с Молба, заведена с вх. № 10-53-03-3754 от 11.12.2019 г. (л. 95), управителят и собственик на дружествените дялове В. Н. П. е декларирал, че нов електронен адрес за

получаване на електронни изявления на органите на НАП от името на „Лигъл Консулт“ ЕООД [електронна поща].

Така описаните релевантни за правния спор факти дават основание на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК (оспореното Решение е връчено на 27.03.2023 г. на посочения от ликвидатора електронен адрес, а жалбата е заведена на 31.03.2023 г.), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 268, ал. 1 във вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК. Жалбоподателят е активно легитимиран да оспори постановеното решение на директора на ТД на НАП – С., съгласно чл. 269, ал. 1 от ТЗ (ликвидаторите представляват търговското дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган). В представената към преписката Обща справка за задълженото лице (л. 46) и приложените извлечения от вписванията в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (Актуално състояние към 04.04.2023 г. – л. 47 – л. 48), а и от извършената служебно справка по партията на „Лигъл Консулт“ ЕООД се установява, че на 07.11.2014 г. в хода на ревизионното производство, образувано със Заповед за възлагане на ревизия № Р-2210-1404523-01 от 09.06.2014 г., са вписани - прехвърляне на дружествените дялове от П. И. П. на В. Н. П., У. акт от 31.10.2014 г. и промяна в управлението и представителството на дружеството.

Вписано е и влязло в сила на 05.01.2022 г. Решение № 332 от 13.12.2021 г. по търг. дело 1445/2021 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, 3 състав, с което по иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ, е прекратена търговската дейност на „Лигъл Консулт“ ЕООД (настъпила смърт на управителя и собственик на дружествените дялове от капитала В. Н. П. на 30.10.2020 г. и последвало невписване на управител за период от повече от три месеца). На 15.08.2022 г. като ликвидатор на дружеството е вписана М. П. П..

Производството по ликвидация на „Лигъл Консулт“ ЕООД е открито с вписаното Решение № 332 от 13.12.2021 г. по търг. дело 1445/2021 г. на СГС, Търговско отделение и се извършва по реда на Глава седемнадесета на Търговския закон. Срокът за провеждането му е определен, по реда на чл. 266, ал. 2, изр. второ от Търговския закон, и е отразен в Търговския регистър - „6 месеца от обявяване на поканата до кредиторите в Търговския регистър“ (л. 48). В Търговския регистър няма данни за обявена покана към кредиторите, както и за настъпили основания по чл. 273 от ТЗ - за прекратяване на производството по ликвидация. Назначеният и вписан в Търговския регистър ликвидатор има правомощията по чл. 269, ал. 1 от ТЗ до приключване на ликвидацията и заличаване на дружеството, освен ако не бъде заменен с друг. Няма данни за замяна на назначения ликвидатор М. П., а съгласно задължителното тълкуване, дадено с т. 1 на ТР № 1 от 31.05.2023 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на Общото събрание на съдиите от Търговска колегия на Върховния касационен съд „смъртта на едноличния собственик на капитала не е абсолютно, пряко и автоматично действащо прекратително основание, а единствено относително и непряко такова, тъй като зависи от наличието на две отрицателни предпоставки – да не е предвидено друго в учредителния акт или наследниците да не са поискали продължаване на дейността на дружеството. Липсата на изявление в посочения смисъл води до състояние на висящност и очакване, което е пречка да настъпи действието на предвиденото с разпоредбата прекратително основание“.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК - директор на Териториална дирекция на НАП – С. (л.15 – Заповед № 2948 от 10.11.2022 г.), в кръга на предоставените му правомощия по чл. 267 от ДОПК. Отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Мотивите на решението съдържат фактическите и правни основания за издаването му. В този контекст, съдът счита, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които могат да обуславят отмяната на оспорения административен акт, на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Страните не спорят относно основанието за образуване на изпълнителното дело № 22150035678/2015 г. по описа на ТД на НАП – С. - принудително събиране на публични държавни вземания по Закона за данък върху добавената стойност за м. април, м. май, м. юни и м. юли 2014 г. на „Лигъл Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г.

Предприетите в изпълнителното производство изпълнителни действия са документирани от публичния изпълнител по предвидения ред в чл. 196 от ДОПК и съответстват на изискванията за форма и съдържание.

Постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК и за продължаване действието на наложените обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, са създадени като документи в изискуемата писмена форма и съдържат всички реквизити, предвидени в чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Подписани са от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Закона за Националната агенция за приходите - служител на дирекция „Събиране“ в ТД на НАП – С., заемащ длъжността „главен публичен изпълнител“. Факт, неоспорен и от процесуалния представител на жалбоподателя в настоящото производство.

Разпореждането от 21.02.2023 г., постановено по реда на чл. 267, ал. 1 от ДОПК и Ревизионният акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО и съдържат валидни електронни изявления. За тях е приложима фикцията на чл. 3, ал. 2 от Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) относно писмената форма за действителност. Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което се сочи в изявлението като негов извършител. Разпоредбите на ал. 3 и ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ определят квалифицирания електронен подпис (КЕП) като усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 от ЗЕДЕУУ и има значение на саморъчен подпис. За да е налице валиден КЕП е необходимо да е спазено изискването на чл. 16 от ЗЕДЕУУ - да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП по чл. 3, т. 16, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 910/2014, отговарящо на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на саморъчно подписан писмен документ (чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ).

От процесуалния представител на ответника е представено, издадено от доставчика на

удостоверителни услуги Удостоверение по чл. 24, ал. 1 от ЗЕДЕУУ за валиден КЕП на публичния изпълнител, издал оспореното Разпореждане пред директора на ТД на НАП – С. (л. 79 – л. 80).

Неоснователни са аргументите, с които се оспорват от жалбоподателя изводите на административния орган относно приложението на основанията за спиране и прекъсване на давностния срок, предвидени в чл. 172, ал. 1, т. 5 и ал. 2 от ДОПК. Според задължителното тълкуване, дадено с ТР № 7 от 15.04.2021 г. по тълк. д. 8/2019 г. на Общото събрание на Първа и Втора колегии на ВАС, задължително условие за прекъсване на давностния срок, на основание чл. 172, ал. 2 от ДОПК, е тези фактически обстоятелства да са станали известни на задълженото лице – *„Лицето, срещу което се предприемат действията по принудително изпълнение следва да бъде наясно, че бездействието на взискателя е приключило и той заявява претенциите си за изплащане на публичното задължение.“*

В настоящия казус, административният орган се е позовал на първата от визираните алтернативни хипотези в чл. 172, ал. 2 от ДОПК - издаване на Ревизионния акт, с който е приключило ревизионното производство, за да приеме, прекъсване на погасителния давностен срок за принудително събиране на публичните вземания за данък добавена стойност, установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г.

Обективната преценка изисква да се отчете фактът на промяната в управлението и собствеността на капитала на дружеството, настъпил на 31.10.2014 г. в хода на започналото на 09.06.2014 г. ревизионно производство, въпреки че и Ревизионният доклад, в който са отразени констатациите на ревизионния екип, и Ревизионният акт са изготвени и връчени на „Лигъл Консулт“ ЕООД в началото на 2015 г.

Декларираният, по реда на чл. 28, ал. 2 от ДОПК, електронен адрес е адрес за кореспонденция за целите на административните производства по ДОПК. Законодателят не е предвидил изискване данъчно задълженото лице да е регистрирало електронния адрес, на който е заявило, че ще получава съобщения и документи, съгласно по чл. 28, ал. 2 от ДОПК. При регистрацията на дружеството в Търговския регистър не е посочен електронен адрес за получаване на кореспонденция. Първото по време, депозирано в ТД на НАП – С., Заявление от представител на „Лигъл Консулт“ ЕООД, в което е посочен електронен адрес за кореспонденция е Заявлението за регистрация по ЗДДС вх. № 223911400008500 от **08.04.2014 г.** и е подадено от пълномощника на управителя П. И. П. – Е. Г. К.. В него е посочен електронен адрес [\[електронна поща\]](#).

В периода 14.10.2014 г. до 14.10.2015 г., съгласно подаденото Заявление лично от управителя П. И. П. (л. 93), „Лигъл Консулт“ ЕООД е имал деклариран, на основание чл. 28, ал. 2 от ДОПК, електронен адрес за кореспонденция с органите на НАП - [\[електронна поща\]](#). Едва на 14.10.2015 г., вписаният на 07.11.2014 г. нов собственик на дружествените дялове от капитала и управител на „Лигъл Консулт“ ЕООД – В. Н. П. е подал Заявление за промяна на декларирания електронен адрес за кореспонденция по чл. 28, ал. 2 от ДОПК. В този смисъл, промяната в управлението и представителството на дружеството, доколкото не е било съпроводено с предприети действия в изпълнение на задължението по чл. 28, ал. 3 от ДОПК – за промяна на заявения електронен адрес по чл. 28, ал. 2 от ДОПК, не е основание да се приеме за невалидно връчването на Ревизионния акт на декларирания от предишния управител П. П. адрес - [\[електронна поща\]](#), удостоверено по предвидения в чл. 30, ал. 6 от ДОПК

ред, гарантиращ получаването на съобщението и изтеглянето на изпратения документ (л. 45). Нещо повече, законосъобразно изпълнената процедура по връчване на Ревизионния акт е обезпечила упражняването на правото на жалба по административен ред от дружеството, видно от данните в Справката, представена от процесуалния представител на ответника (л. 65). Жалбата е подадена на 12.03.2015 г. и е заведена с вх. № 53-06-1392, а електронната пратка към съобщението за електронно връчване на документи и изтеглянето на РА е осъществено на 27.02.2015 г. (л. 45). Наред с това, периодът през който тече производството по обжалване на РА е самостоятелно основание за спиране на давностния срок, по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Не е спорно по делото, че Ревизионният акт не е отменен и не е обявен за нищожен, поради което при валидно изпълнена процедура по връчването му, законосъобразно от административния орган е прието, че с издаването му е настъпило предвиденото в чл. 172, ал. 2 от ДОПК основание за прекъсване на давностния срок за събиране на установените публични държавни вземания.

Надлежно е изпълнена и процедурата по чл. 32 от ДОПК по отношение на връчените на дружеството от публичния изпълнител – Покана за доброволно изпълнение № 53-00-2310 от 07.07.2015 г. на установените с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г. задължения за данък върху добавената стойност и Постановленията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, и за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК. Протоколите за посещение на адреса, на който са седалището и адреса на управление на дружеството – [населено място], район „Л.“, пощ. код 1700, [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1 отразяват валидно извършени действия по обезпечаване своевременното уведомяване на данъчно задълженото лице както за наложените обезпечителни мерки още в хода на висящото ревизионно производство, така и за възможността за доброволно плащане на задълженията.

Въпреки, че правните последици от наложените обезпечителни мерки са настъпили още на 12.02.2015 г., видно от изпратените уведомления от „Токуда Банк“ АД (л. 36) и „Уникредит Булбанк“ АД (л. 38), надлежното уведомяване на длъжника за предприетите действия от публичния изпълнител обезпечават законосъобразното позоваване и на основанието по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, в контекста на задължителното тълкуване, дадено с ТР № 7/15.04.2021 г. по тълк. дело № 8/2019 г. на ОСС на ВАС. Разпоредбата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК дава възможност за продължаване на действието на вече наложени предварително, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, обезпечителни мерки от същия вид спрямо същото имущество, каквато е конкретиката и в настоящия казус. Изпълнено е изискването да са наложени в едномесечен срок от издаване на Ревизионния акт, доколкото Постановлението за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки е издадено на 21.03.2015 г., и е връчено, надлежно на представители на двете Търговски банки, като е заведено и в Централния регистър на особените залози на 25.03.2015 г., при издаден на 23.02.2015 г. Ревизионен акт.

Законосъобразно в оспореното Решение е определен началният момент, от който започва да тече давностния срок за погасяване на установените и изискуеми задължения по ЗДДС на „Лигъл Консулт“ ЕООД, дължими за м. април, м. май, м. юни и м. юли 2014 г., подлежащи на доброволно плащане до 31.12.2014 г., а именно –

01.01.2015 г.

При наличието на установените обективни факти, предпоставящи прилагане на основанията за спиране и прекъсване на давностния срок по чл. 172, ал. 1, т. 5 и ал. 2 от ДОПК, обосновано административният орган е приел, че по отношение на публичните вземания, установени с Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001 от 23.02.2015 г. няма основание за приложение на давностния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

В конкретния казус не е спорно, че и към настоящия момент не е изтекъл абсолютният 10 годишен давностен срок предвиден в нормата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав, счита, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора и заявената претенция от процесуалния представител на ответника, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 лева, определено съобразно приложимата разпоредба на чл. 161, ал. 1, предл. трето от ДОПК във вр. чл. 10, т. 5, предл. второ от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], депозирана от ликвидатора М. П. П. против Решение № ПИ-100/22.03.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение като неоснователна, жалба вх. № С230022-000-0115859 от 08.03.2023 г. по регистъра на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. срещу Разпореждане изх. № С230022-137-0001528 от 21.02.2023 г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД ЕООД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1 ап. 1, представлявано от ликвидатора М. П. П., със съдебен адрес [населено място],[жк], п. к. 1225, [улица] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: